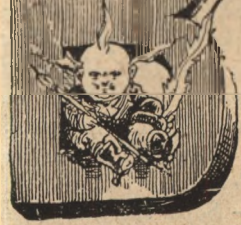

BORSSZEM JANKÓ

Uj emberek. *B. Blaha Ödön.*

Előfizethetni a kiadó-hivatalban : Budapest, Ferencziek-tere 3. sz. Előfizetési díj : Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt

Egyes szám 16 kr.

Új emberek.

Báró Blaha Ödön.

Született Splényi.

Nem tudni honnan jött, mit csinált eddig. Egész odáig, hogy Blahánéhoz férjül ment, nem foglalkozik vele a történelem.

Sőt még azután se sokat, egész a legujabb időkig, amikor azt kívánja az aranyos Lujzától, hogy cserébe a bárói koronáért, szerezze meg neki a polgári koronát: a mandátumot.

Mily könnyű volna ez, ha Lujza a kellő módon fogott volna hozzá! A rang-ra jó rim a hang.

Ha bejárja a Székelyföldet, mindenki lelkesedéssel fogadja; ha kortesnótákat énekel az ő szive bárója mellett, mindenki odaadta volna ez édes voksért a maga szavazatát.

De Blaháék nem így tettek, hanem leveleikkel álltak elő. Oh Lujza, jeles színművésznő létedre nem tudtad, hogy a levéllel, ezzel az elkoptatott szinpadai fogással, már nem szoktak intrikát szőni?

Lujza a borszéki közönségnek visszaadta azt a darab földet, amelylyel az lelkesedésében neki kedveskedett. Most Rózsi az, aki megvet.

Hát, hogy visszakapták a földet, a góbék majd feledésül ráborítják Blahusra. Hegyébe fejfát tűznek majd, ilyen sirirattal:

Hajh, hogy vesztés levél,

Okozza a levél.

Bukásból nem ránt ki

Tégedet Dobránszky.

De csak mégis jobb a báró sorsa. Mert ki ne szeretne inkább lenni holt eleven, mint élő halott?

Terézvárosi falragaszok.

Polgártársak!

A Busbach-párt 8 óra-
kor vonul a választási
térre.....

Fel a *biztos* győzelemre!

Polgártársak!

A Festetich-párt 8 óra-
kor vonul a választási
térre.....

Fel a *biztos* győzelemre!

Seiffensteiner Solomon. Hojdhá a hotodik kerület megválosztja *mindokét* jelölt oroság, okkor nem értek mire voló akkora nagy larment?!

Tönődések

Seiffensteiner Solomentól.

— Ojálja a herr fűn Irángyi, hojd a zovorgók vedjenek mintoképl a Rózso Sándar oreságot. Ez rendin van, mert azok küzt, akik most verik fül anyi purt, a Rózso Sándar volna egy dzsentlemen.

— Sopa szerénség a Kosóth Lajos oreságtul, hojd azt mandja: a differencz küzötte meg szélsübal küzötte edj esztendü: ü 49-es, ük 48-asok. — Igozdba ógy van o dolog, hojd a herr fűn Kosóth nem edj esztendüvel, de száz esztendüvel van előbbre 48-asoknál.

— Mandja a póét, hojd a tiszta erküls az áledolomtul o tolpkü. És ebül az okbul én nem is angyira sojnálom a bevert fejeket, mint inkább oztot a megcsorbólt tolpküvet, amibül letürdelték a hojegálni valút.

— Nem vodjok borátja az üt esztendei mondátomnak. Najdon kevés képviselü oreságot tonáltonk, okinél tonáltonk a három évi mondátom rövid; de najdon sokat, okinél tonáltonk a három évi mondátom tólságos hosszó.

— MÉR sadálkózzam magamat a kroválokon? Ha tod vilámlani o zsendicze — mér ne todjon menküveket hojegálni a pálinka?

— O régi fögellenségi pártbul származta két ój párt: a sakterpárt és az onteszemit párt. Minden bajnak oka a sakterpárt. Mert ha ez teljesedett volna az üvé kütelesség és vágta volna le az ükrütt bornyó korába — akor nem megnöhette volna a szorva, amivel most neki mén a szép nemzeti zászlú mogosztos eszméjének.

— Alvasok az ójságba, hojd a míndszenti zovorgók mügütte állta két zsidú. Na, a két hunczfutnak volt fűdüzetül bizemosan egy keresztes vitéz.

— Delirium tremens, ez oz onteszemetismus. Kездüdte rummal, folik pálinkával és végzüdi mogát megalandalással.

— A Verhajvaj oreság tortotta edj beszéd s azt manta, hojd bejüttek a madjarak küzé o kúnak, meg o székelyek, és kifelejtette a csángókat. Pedig még oz nem is valt olyan régen!

— Azt mandta a Verhajvaj oreság az üvé programbeszéd elején, hoid ü nem hózhat ki küteleket a tarkábul. Hát nem is mondott senki, hojd a kütel az ü torkába valú.

— Láttam, amint a Jola Rosenberg a párboj hüs, mente szovozni a gróf Festeticsre. Ami nadjon heljes, mert ha az edjik grúfot meglüte, ilik, hojd a másikot éltesen.

AZ UTCZÁRÓL.

B. J. — Országos fő-Mihaszna András bácsi! Mondja meg Melltóságod, mért fogdossa össze ezeket a nyomorék szoczialistákat, azokat a gézengúzokat ott meg szabadon hagyja?
Orsz. fő-M. A. b. — Jaj öcsém Jankó, azt te nem érted, hogy mit kíván az igazi rönd.

Kortés szózat.

Tanyádhoz rendületlenül
Légy hű, kortes vezér!
Hétfőtől majdan szombatig
Jó bort ihatsz ezér'.
Mert a nagy korcsmán e kívül
Nincsen számodra hely:
Jobb- vagy bópárti lesz követ —
Itt enned-innod kell!

Ez a föld, melyen annyiszor
Sok süldő vére folyt,
Melynek kalbászhoz bakart
A „Náczi” csatolt;
Itt küzdenek borért a hős
Vezérnek emberi,
Itt törtek össze sok pohárt
Az ő párthivei.

Pártosság, itten hordozák
Mocskos zászlóidat,
S elnyúltanak szárnyaraink
Hosszú asztal alatt.
És annyi bőgő nép között,
Oly sok ital után,
Becsipve bár — elázva nem
Él kortes e tanyán!

S népünk követjelöltje most
Bátran hozzád kiált:
Egy éjeli éhen ivás
Kér ételt és kanált!
Az nem lehet, hogy annyi hús
Hiába puffadoz,
És annyi bő, szomjas torok
Rekedten abczugoz.

Az nem lehet, hogy annyian
A sok borlél miatt
Hiába ott horkoljanak
Hosszú asztal alatt.
Még jőni kell, még jőni fog,
Egy jobb tor, mely után
Felcsukló böffenet morog
Száz kortes ajakán!

Vagy jőni fog, ha jőni kell
A nagyszerű bukás,
Hol a nem várt kudarcz miatt
Lesz nagy álmélkodás!
Az asztalt, hol kortes ivott,
Népek veszik körül,
S e népek millióinak
Csak a kormány örül.

Légy hűve rendületlenül
Tanyádnak, jó gyerek!
Ez itatód — s ha elbukál
Bajszod eb nyalja meg!
Az korcsma ivóján kívül
Nincsen számodra hely,
Jobb- vagy bópárti lesz követ —
Itt enned-innod kell!

Vörös Marczai.

Sziporkák a választási tüzből.

— A választás nemcsak a ministereknek tárcza-kérdés.

— A lelkesedés néha összefügg az elvvel, — de a voks sohase független a zsebtől.

— A vízzel még Szegeden se lehet korteskedni.

— A bor a fejbe száll; a kö a fejre röpül; a bot a fejet üti. Csodálatos mégis, hogy a választások alatt milyen kevés nyoma volt e sokat érintett fejnek.

— Valjon a választási tudósítások mért nem jelennek meg gyászkeretben?

— Czegléd, Jászberény, Kolozsvár... Hát minden pártnak kijutott! A csöcselék, úgy látszik, egy párthoz sem akar tartozni. Avagy minden pártnak megvan a maga csöcseléke?

— A szabadelvű pártit meghallgatja az intelligencia; a mérsékelt ellenzékit a plebánosok; a szélbalt meghallgatja az »oh nép.« Vérhasovayékat hallgatja a vizsgálobíró.

— Azért hogy Szilágyi Dezsőnek nem verték be a fejét, még nem bizonyítja, hogy hisznek is neki.

— A nagyváradi szélbalt elhatározta, hogy híres emberré teszi Kossuth Lajost. Megkínálta a képviselőjelöltséggel. Persze, hogy nem kellett neki, mert belátta a dicső öreg, hogy amit egy kiváló ötvös nem tud összeforrasztani, ott már minden végképen meg lehet bomolva.

— A nagy műbovász Imvének kitünő kortes fegyveve van. Nem a saját bovával itatja választóit. Hát akkor máv hogy ne hinnék neki, hogy ő milyen lelkes bavatja a népnek!

— A babér nemcsak legszebb dísz, de egytuttal legbiztosabb pánczéja a főnek. Jókainak nincs mitől tartania. Még azok a kövek is, melyeket másokra dobálnak, csak arra fognak szolgálni, hogy részei legyenek annak az örök emlékü monumentumnak, melyet hálás nemzet fog neki emelni egykoron. — A nemzet jó géniusza örködik fölötte, valamint, hogy ő örködik a »Nemzet« fölött.

A választás után.

(»P. Napló«.)

Ipolyság. Az ellenzék felett tehát győzedelmeskedett a hatalmaskodás, erőszak, a kormány és főispán furfangja (szám)-mal maradtunk *minoritás*ban, daczára, hogy a választók óriás többsége testestül-lelkestül az ellenzék híve volt. Pestről több *hasbeszélő* érkezett Tisza megbízásából és állítottatott fel a főispán által a szavazó urna előtt. Es mi történt? — a becsületes ellenzéki szavazó még ki sem nyitotta a száját (Isten a tanunk rá!) és már is a *kormánypárti jelölt* neve hangzott a teremben. — Hiába erőlködött, nem merte kinyitni a száját, mert félt, hogy befogják! — A kóklerség sikerült. — Elkeseredés óriási. — Ilyen nyilt csalással szemben a választás rögtöni megsemmisítését követeljük a koronától. — Sürgöny ment.

Szerkeszti:

Kövesdi Vágó Petrus.

Kiadja:

a p á r t.

A KORTES.

Ellenzéki közlöny fejbeverések, kövezések, agyonlövések s egyéb alkotmányos szórakczások számára.

Budapest, jun. 10.

A magyar nemzetre szép napok de-
rültek most, midőn mindenki alkotmányos
jogával élve, abba bele is halhat. De nem
nekünk ellenzéknek köll bele halni, hanem
a kormánypártnak. Vitam et sanguinem!
kiáltjuk mi is, de mi nem adunk vért és
életet, hanem csak kívánunk. Tisza Kál-
mánt másképp megbuktatni nem lehet,
mint ha valamennyi szabadelvűjét kiirtjuk,
s Magyarország csak akkor lesz boldog,
ha kiirhatjuk, hogy:

Nincs többé kormánypárt!

vagy

Száz aranyat egy kormánypártiért!

Hogy ez a szép kor mielőbb bekövet-
kezzék, szorgalmasan kell hajigálózni —
a vezéreknék frázisokkal, a hadseregnek
kövekkel!

Kövesválasztási mozgalmak.

Mindszent.

Megdöbbsentő eseményről értesülünk.
A mindszei történetek felülmulják a
legmerészebb, legvakmerőbb képzelmet is.
Ezt még Tisza Kálmánról se hittük.

Az ellenzék megtámadja a csendőrök-
ket s a csendőrök löni merészelnék.

Kőre golyóval válaszolni, — ez hal-
latlan gyalázat! Vagy nincs-e megírva,
hogy aki téged követ hajigál, azt kalács-
csal hajigál vissza? Eszerint, ha már a
golyónak szerepelni szabad, legfőlebb sza-
lonnás gombócokkal kellett volna a pus-
kákat megtölteni.

De mi Tisza Kálmánnak a szent irás?
Bátor nagyra van a bibliai tudományával.

A KORTES TÁRCZÁJA.

A hazajáró ellenzéki lélek

vagy

Tisza Kálmán lelkifurdalásai.

— Regény 10 kötetben. —

I. Kötet.

I. FEJEZET.

Éjféli van.

Tisza Kálmán feküdni készül. Egy-
szerre — huh! — megnyílik az ajtó s
előtte áll egy rémalak.

Nem az ő szakmája. Az ő szakmája csak
az erőszakma!

*

Vadkert.

Gyönyörű napok! Európa bámulva
és csodálva néz Vadkertre. S ezt csakis az
ellenzék azon tapintatos, mérsékelt föllé-
pésének köszönheti, hogy mindössze négy
kormánypártitól fosztotta meg a világot,
holott tízet, sőt többet is agyonverhe-
tett volna.

Nem megható gyöngédség, higgadt-
ság, finomság, udvariasság ez?

És Tisza még sincs meghatva!

Ujdonságok.

□ Kis-Böködről mulatságos esetről
írnak nekünk. Ott korcsmai veszekedés
közben egy kormánypárti agyonütött egy
ellenzék. Az ellenzéki meghalt — a kor-
mánypártit becsukták. Az eredeti ez eset-
ben az, hogy az agyonvert nem birt szavazó
joggal, holott a kormánypárti választó-
polgár volt s így a mi pártunk mi sem, a
kormánypárt azonban egy voksot vesztett.
Nevetjük Bartolót.

*

— Milyenek ígérkeznek az idei ara-
tás? Ha nem is lesz követ, legalább lesz
kő, vér!

*

+ Alsó-Döfödben mult vasárnap
politikai eszmévaltság közben ellenzéki
leszűrt egy kormánypártit. Stichwahl,
mondaná dr. Kaiserschmarn.

*

* Konyárkán pártunk képviselője-
lőltje őt hordó pálkát üttetett csapra,
melynek fejtegetése tökéletesen meggyőzte
a választókat politikánk józanságáról.

Bizalmi feliratok.

A magyar ellenzék napról napra na-
gyobb erkölcsi diadalokat arat. Egyre
érkeznek a bizalmi feliratok a világ min-

— Kihez van szerencsém? — kérdi
rebegő remegéssel a generális.

— Méltóztassék Nagyméltóságodnak
kegyesen reszketni! felelé az alak — mert
én egy honfűjében öt liter pálkát egy
ültében kiivott s annál fogva stante sessi-
one meggutásított ellenzéki kortes haza-
járó lelke vagyok.

— És miért jelensz meg, ó túlvilági
lény? — ijedezett tovább Tisza.

— Hogy megkinozzalak, mert te vagy
a halálom oka. Ha ugyanis honomat nem
kinoztad volna — én magamat nem itam
volna agyon... De ennek vége, hanem
most te köszönj le!

den tájéka-ról, melyek magatartását dicsőí-
tik. Mutatóul álljon itt egy-kettő.

Nro. 1.

A sziu-indiánok főnöke Kis-Parittyá
kábel-üdvözetét küldi a fehérbőrű magya-
rok ellenzéki főnökeinek.

Halványarczu testvérek!
Csodálattal tölt el bennünket az, amit
ti műveltek.

Hősök vagytok, midőn úgy harczoltok
az elnyomók ellen, miként mi.

A nagy Szellemnek öröme telik ben-
netek.

Szeretnénk segítségetekre sietni, de az
utazás igen hosszú volna s elcélénk a
döntő csata előtt; hanem küldünk nektek
ezennel 200 darab skalpvágó kést, pontos
utasítással, hogy az elejtett ellenséget miké-
pen kell skalpározni!

Üdv! — ühüv! — ühüv!

Manatapalatakakala

a törzsi író-kéze.

Nro. 2.

Hősök!

Siessetek!

A választás napja közelg és még csak
8—10 vad ejtetett el Tisza Kálmán vad-
kertjéből!

Ez így nem maradhat.

Az idő drága!

Kergessétek össze kerületenként a kor-
mánypártiakat és fullaszszátok az elnyo-
mott hon Nemtűje könnyeinek tengeréből
lecsapott tavakba!

A szövetség ir-muszka-spa-
nyol-olasz-francia-német-
dynamit liga!

Közgarázdaság.

A választási csaták hírére a faragat-
lan kövek árfolyamaiban hirtelen emel-
kedés állott be. — Kavics keresett. —
Kövecs változatlan. — A téglagyár rész-
vényei 102 ftról felszálltak 220 ftrra. —
Kőbánya részvény 80 ft helyett 150 ft.

És a rém szava parancsolón hangzott.
Tisza Kálmán valamibe görcsösen
kapaszkodott.

A kormánygyeplő volt az, mely ágya
mellett lögni szokott, mint egy csönge-
tyűzsínör.

De a rém kitepte azt kezéből.

Iszonyu küzdelem indult meg.

Végre a rém győzött.

Tisza Kálmán tehetetlenül hullott
ágyára.

E pillanatban fölkelt a nap — és le-
szállt az adó — a deficit pedig egy eltűnt,
hogy bittal üthetjük a nyomát.

(Folytatása még szebb.)

Rebb Menachem Cziczsesbeiszter rettentő átkaiból.

Ledjél te edj képviselő jelült
és nüjenek a te hasadba benne
mind azok a kúvek, ameljekkel
a választúid tizedet megdubál-
nak!

*

Ledjél onteszemit és todódjon
ki az édes opádrul, hojd zsidú
tanitú vot Szadagorába!

*

Ledjél te kálomistából pá-
pisto, pápistóból lotherános, lothe-
ránosbul gürüg, gürügbül onetá-
rios és oszitsanak rád minden
onteszemit kotyákat a faloba!

Fületlen gombok.

Modern öngyilkos-dal.

Ugorjam-e a Dunába?
Lőjem-e meg magamat?
Vagy jobb volna ezeknél, ha
Leválnám a nyakamat?

Vegyek patikából mérget?
Vagy vegyek tán kötelet?
S valahol a zöld erdőben
Fejezzem be életemet?...

A Dunába nem ugorám,
Szörnyű hideg vize van,
Aztán hajók, sajkák járnak
Rajta mindenuntalan.

Főbe sem lőném magamat,
Nagy a detonáció,
Felriadna álmából az
Egész magyar náczió.

A mérget még bevinném, de
Itten az a galiba,
Hogy száz aranyért egy cseppet
Sem adna a patika.

A nyakamat sem vagnám le,
Hisz az lehetlenség,
Mert a vágás közepette
Segélyért kiáltanék.

Igy tehát csak a kötéllel
Ölhetem meg magamat....
Zöld erdőben csüngni-lógni,
Óh, mily dicső gondolat!

Közel vagyok az egekhez,
Körülöttem madarak
Ifjuságról, szerelemről,
Boldogságról dallanak.

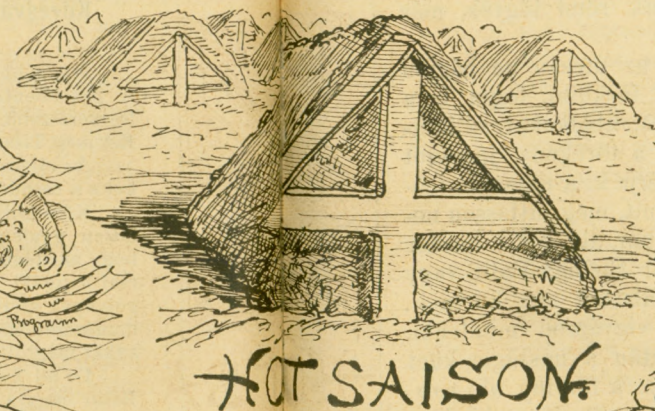
És a hollók! Kra-kra, kra-kra,
Üdvözlötet kárognak. —
Komolyan elhatároztam
Akasztófán halok csak.

FÜRDŐKEPEK.

VÉR ERDŐ.

HOT SAISON.

BORFÜRDŐ.

Apró hírek.

☞ A czeplédi nép nem tud kijózanodni. Nem csoda! Egy nagy lopón át szívja a »mámorító italt«.

* * *

> Pauler ur annyival különb a bekötött szemű Themisnél — kinek állítólag szolgálatában áll, — hogy csak néha van hályog a szemén. Hanem aztán egy idő óta annál inkább süket.

* * *

☞ A makóiakat, úgy lát-szik, megint kerülgeti a Szél.

* * *

× Mily közel estek egymáshoz az urna és az urnap!

* * *

☞ A „tisztakezü Csatar“ naphoz hasonlította Verhasovayt. Le is sütötte erre V. ur a szemét, mert káprázni kezdett az enfényétől.

Diákismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— Csak ténnének meg képviselőnek, fogadom, hogy három esztendő múlva megkapnám az abszolutoriumot — a választóimtól.

— Az én választási regulám: kutya- liter in modo, kortyiter in re.

Rebb Menachem Cziczsesbeiszer rettentő átkaiból.

Ledjél te edj képviselő jelült
és nüjenek a te hasadba benne
mind azok a küvek, ameljekkel
a választúid tizedet megdubál-
nak!

*

Ledjél onteszemit és todódjon
ki az édes opádrul, hojd zsidú
tanitú vot Szadagorába!

*

Ledjél te kálomistából pá-
pisto, pápistóból lotherános, lothe-
ránosbul gürüg, gürügbül onetá-
rios és oszitsanak rád minden
onteszemít kotyákat a faloba!

Fületlen gombok.

Modern öngyilkos-dal.

Ugorjam-e a Dunába?
Lőjem e meg magamat?
Vagy jobb volna ezeknél, ha
Leválnám a nyakamat?

Vegyek patikából mérget?
Vagy vegyek tán kötelet?
S valahol a zöld erdőben
Fejezzem be életem?....

A Dunába nem ugorván,
Szörnyű hideg vize van,
Aztán hajók, sajkák járnak
Rajta mindenuntalan.

Főbe sem lőném magamat,
Nagy a detonáció,
Felriadna álmából az
Egész magyar náczió.

A mérget még levennem, de
Itten az a galiba,
Hogy száz aranyért egy cseppet
Sem adna a patika.

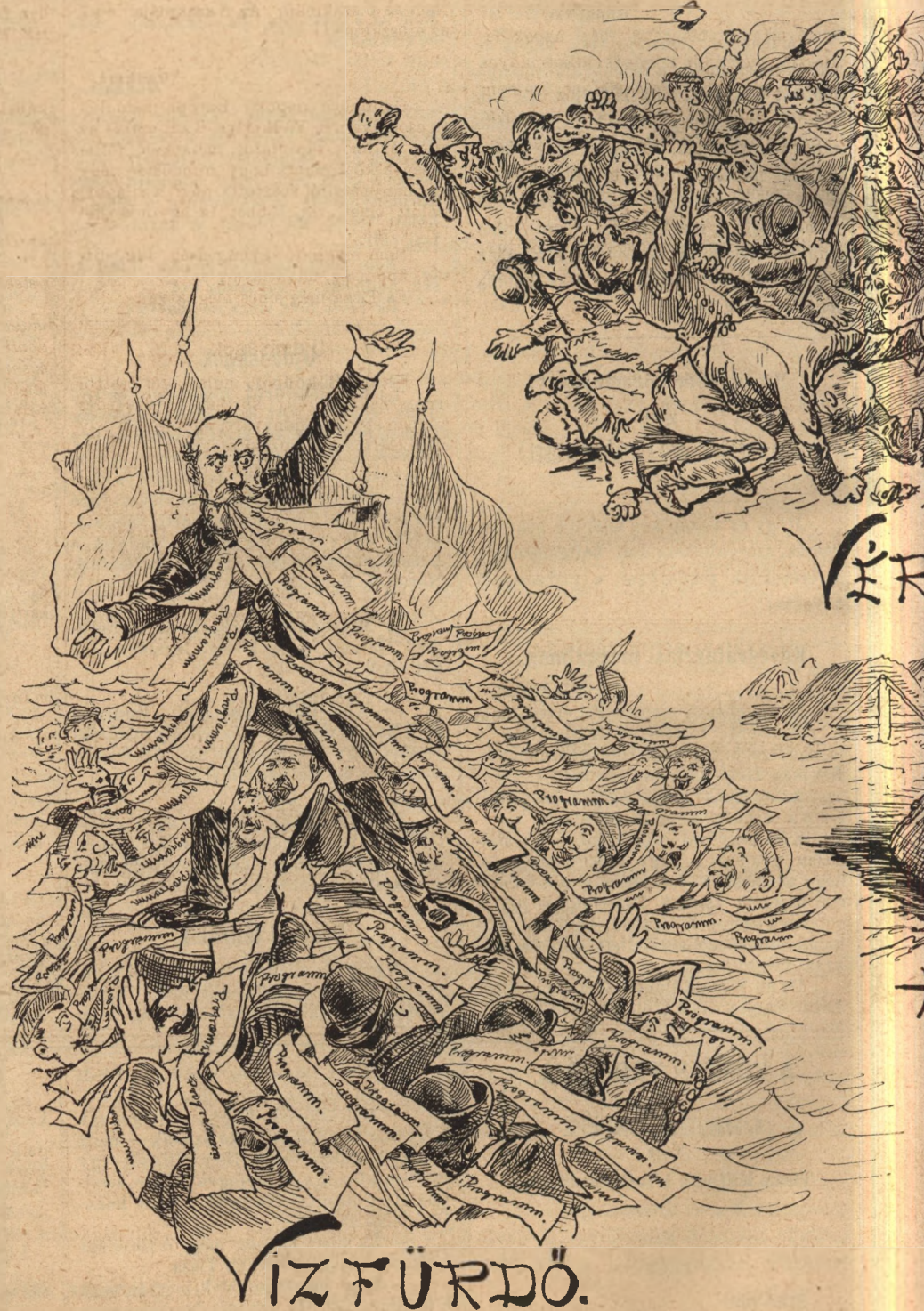
A nyakamat sem vagnám le,
Hisz az lehetetlenség,
Mert a vágás közepete
Segélyért kiáltanék.

Igy tehát csak a kötellel
Ölhetem meg magamat....
Zöld erdőben csüngni-lógni,
Óh, mily dicső gondolat!

Közel vagyok az egekhez,
Körülöttem madarak
Ifjúságról, szerelemről,
Boldogságról dallanak.

És a hollók! Kra-kra, kra-kra,
Üdvözetet kárognak. —
Komolyan elhatároztam
Akasztófán halok csak.

FÜRDŐ

EPEK.

RDÖ.

SAISON

BORFÜRDŐ.

Apró hírek.

♀ **A czeglédi nép** nem tud kijózanodni. Nem csoda! Egy nagy *lopón* át szívja a »mámorító italt«.

* * *
> **Pauler ur** annyival különb a bekötött szemü Themisnél — kinek állítólag szolgálatában áll, — hogy csak néha van hályog a szemén. Hanem aztán egy idő óta annál inkább süket.

* * *
✓ **A makóiakat**, ugy lát-szik, megjut kerülgeti a Szél.

* * *
× **Mily közel** estek egymáshoz az *urna* és az *urnap!*

* * *
⊙ **A „tisztakezü Csatar“** naphoz hasonlította Vérhasovayt. Le is sütötte erre V. ur a szemét, mert káprázni kezdett az enfénytől.

Diákismeretek tára.

Terjeszti: *Bukovay Absentius.*

— Csak tennének meg képviselőnek, fogadom, hogy három esztendő mulva megkapnám az abszolutóriumot — a választóimtól.

— Az én választási regulám: kutya- liter in modo, kortyiter in re.

Hogy spórol az „Athenaeum“!

Senkinek egy módjában nincs belekukkantani e részvény-társaság nyomdai üzletébe, mint Borszem Jankónak, amiben már apró volta is megsegíti, mert ha ott firtat, sem veszik észre.

Hogy a két politikai főközlönye, a »Nemzet« és »Pesti Napló« vezérezikvei voltaképen csak egyszer szedetnek ki s csak egyes változtatásokkal jelennek meg külön: ezt semmi sem bizonyítja jobban, mint e kefelevonatu korrekтура, melyet olvasóink okulása végett a maga valóságában itt közlünk.

A válság órájában!

»NEMZET.«

Zavargások, erőszakoskodások hírére hozza minden felől a táviró drót.

A felizgatott tömeg nem tiszteli többé a törvényt, föltámad a hatóságok ellen, rabol és gyujtogat!

Mélyen megdöbben a hazafi szívet a szenvedélyek illetén vad kitörése; de mind a mellett érthetőnek, sőt természetesnek találja.

Hónapok óta szakadatlan bujtogatják a népet. Az ellenzék nem korteskedik többé, hanem izgat.

Lehet-e ezek után csodálni, ha a folytonos lázítás ily véres gyümölcsöket terem?

Azt kérjük Apponyi Albert gróftól, azt kérjük a »Pesti Napló«-tól, rendén van-e ez így?

Nem riadnak-e vissza attól a gondolattól, hogy az ő lelkükön szárad a felbujtott nép ártatlan vére?

... De hasztalan minden izgatás! A nép szava igazságot fog szolgáltatni a kormánypártnak!

Mig egyfelől élénk világitásba helyezi az ilyen szerkesztési módszer a »P. N.« renyhélkedését, benne tulfelől magyarozatát leljük annak, e részvénytársulat a kedvezőtlen idők daczára is, hogyan bír 20⁰/₀-os osztalékot juttatni a részvények birtokosainak!

A Mátyás-térről.

A Vérhasovay ur azt mondta a program-beszédjében, hogy ő »el tud hinni sok bolondot, még azt is, hogy a csillagot lehozza valaki az égből, de azt — ugymond — nem tudja elhinni, hogy 2×2=5.« Furcsa! És azt elhiszi, hogy valaki az ő program-beszédét komolyan veszi. — Programbeszédével különben azt is bebizonyította Vérhasovay, hogy nemcsak elhinni tud sok bolondot, de beszélni is. Azt mondta, hogy 1848-ban felszabadul-

tak a jobbágyok a tizedtől. »Most — ugymond — nemcsak tizedével, de felével, sőt harmadával adóznak!« — Mikor meg azt mondta, hogy ő nem tud — mint Szilágyiék — »tüzet okádni«, egy rendületlen hive azt kiáltotta közbe, hogy: »kár!«

Szuszák Peti
vargoncz.

MIHASZNA ANDRÁS

fővárosi m. k. rendőr szemlélődései.

Iszen mit bánom én!

Én túllem akárki éljen, csak rönd lögyék, mér mer röndnek muszáj lönyni!

Nékem estvéli tiz óra után az utcán ne böggjön senki; ha kortesnótát akar a czibil inekülni, fogja be a profunt magazinját; az lámpásokat, ablakokat, az izralita polgártársakat, szóval mind a törekeny jószágot hagyja békibe; ha gyűlést tart, kérje ki a nasságos feőkapitány ur ú melltósága engödelmit, meg juttasson nekem is egypár flaskót abbul a borbul, aki ott a hazáér elfoly, — azután nem bánom, akár Spánga Palit, vagy a nasságos Verhoványi uraságot válassza meg küetnek.

De erre az régulára aztán vigyázzon mindenki, mer először is én gyüvök, csak azután a nasságos küet ur ú melltósága, mer én vagyok az a törvény, aki van, a nasságos küet ur még csak az a törvény, aki lesz. Majdra pedig, se vótra, nem ad az izralita.

De meg a nasságos küet ur ú melltósága három esztendök mulva, úgy fordul, nem lesz küet, de én még akkor is magyar kiralli rendőrsíg löszök. Minden képpen nekem dukál hát az elsősíg.

Hát te csirkefogó, mit nízöd az flosztert, aki Fortuna kerügető rézangyalod van, he?! Szeretnéd a küet kiszönni, ugy-e? — Dejszen ides öcsém, nem adják ám itt a küet oan öcsón, mint Kolozsváron, a hun sok pízibe is kerül az várasnak az floszter. — No csak gyere be ides öcsém, ozt tanúd meg, hogy: követ nem szabad kiszönni — mér mer röndnek muszáj lönyni.

»PESTI NAPLÓ.«

A

kormány basáskodik.

erőszakoskodás

Tisza Kál-

mán min. elnöktől
»Nemzet«-től

az el-

keseredett

a

mérsékelt ellenzéknek!

VIDÉKI TROMBITA

Kortés-vallomás.

Nem éljenek én hiába, —
Van-e még a hordajába? —
Korcsmáros úr, az angyalát,
Megisszuk ma minden borát!
Száz szónak is egy a vége:
Hosszú beszéd, száraz gége.

Azt kérdezte a jelöltünk:
Ellenlábás van-e köztünk?
Van bizony . . . . de okkal móddal
Majd *elbánnunk* mi azokkal . . . .
Annyi lesz a szavazója,
Csak úgy izzad a ki rója.

*Köponyeg*et nem forgatunk,
(*Szűrben* jár az egész hadunk)
Olyan ám ez a mi falunk:
Jelöltünkért élünk, halunk. —
Éljen! a — a — izé — — László!
— A kit mutat ez a zászló. —

Nálam van a fuvar díja,
Öt százasnak semmi híja, —
Száz kocsi kell, — sokan leszünk
Szavazni mind kocsin megyünk.
(Bár igaz, hogy nem szokásunk
A szomszédba kocsin járnunk«!)

Hej! korcsmáros, — bort ide! — né — —
Már hozza a korcsmárosné.
Máskor úgy megkiabálunk,
Mégis felkopik az állunk;
Milyen jó, most van hitelünk,
— Választás lesz, igyunk, együnk!

Még ma mindég csak éltettem,
— Isten látja, — érte tettem . . . .
— Száz szónak is egy a vége:
Bort kíván a száraz gége. —
Éljen!! a — a — teremtettét . . . .
Nem tudom a kereszt nevét.

*

N.-kanizsai kortés-dal.

Ad notam: »Möllinári baka.«

Ágnes asszony félre csapta a kontyát,
Maga elé parancsolta az urát:
Laczi párom Kanizsára kell menned,
Felléptetnek képviselő-jelöltnek.

Ágnes párom ne besterkedj, ne boszints,
Követséghez kedvem sincsen, eszem sincs.
Azt sem tudom melyik párthoz tartozom,
Ki lesz, a ki elmondja a programom?

A ki lelke! — ki mérsékel tégedet?
A mióta én viselem süveged!
A mérsékelt ellenzékhez tartozol,
Az előtt a szélső bal is meghajol.

Nem kell program, van sok ökröd, elég ez;
A sok ökör, a szélső bal veled lesz.
Én meg majd a verthám kassza závárvját
Kinyitom, és szaldérozom a számlát.

Ágnes asszony nem vár reánk pályabér,
Majd meglátod jégre visz a Talabér!
Nem virágzik már mi ránk a gyöngyvirág,
Előttünk van példa gyanánt Ipolyság.

A katasztert Talabérral módoltuk,
A föld-adót jó magasra srófoltuk;
Olyan földtől, hol nem nyöl más csak haraszt,
Nagy busásan adót fizet a paraszt.

Az Inkey nem kedves a vidéknek,
Koller Pista nem született kortésnek.
Erdőt ígér, rétet ígér, mit sem ad,
A mit ad is, visszaveszi ma-holnap.

Sok a négy ló, nagy a hajsza, látom azt,
Tudod Ágnes, mit szól ehhez a paraszt?
Sok itt az ur, s a proletár fiskális,
Tellenék meg velük a nagy kanális!

Mit tud rajtunk segíteni Inkey?
Néma követ, hogy tudjon beszélteni?
Nagy urakkal egy tányérból nem eszünk,
Falk Miksa lesz minékünk a követünk.

*

Paraszt logika.

(Megtörtént.)

A pécsváradai függetlenségi párt közvetlen a választások előtt szintén jelölt.

A pógárok nagyban hordták a honfi zászlóit. Utközben találkozik egy ur velök s kérdi:

— Ki zászlóját viszik kendtek?

— Hát a J . . . . fayét.

— Aztán az is követjelölt?

— Felléptettük.

— De ha megbukik?

— Hja tetszik tudni, úgy vagyunk vele, mint a vásáron.

Két marha közül könnyebb választani.

Választási adoma Budáról.

— Történet helye: egy családi kör —

Andor. Hogy van az, papa, hogy akik az Ország bácsi pártján vannak, azok nem hordanak a kalapjuk mellett tollat?

Apa. Az onnan van fiam, mert nincs ellenjelöltje, s így az idén nem kellett magát *megkoppasztatnia*.

Andor. Értem, papa.

IRODALOM.

Latinmagyarán.

„Horátz levelei.“

(Latinból fordította Márki József.)

Ebben a művecskéber diadalát üli az igazándi magyarság. Mátyás király és Horváth Ádám óta ily hódítást nem tettünk még! Ez már nem is magyarra fordított, hanem magyarra leku-tyateremtett klasszikus. A *Julius Florus*-hoz intézett óda czime: »Flór Gyulához«. A derék budapesti orvos fia nyilván érde- mes is Horatiusnak e kitüntetésére. *Lolli*, *Fuszki Arisztli*, *Kvinti* stb. szintén mind régi rómaiak, akik e zsinóros fordításban bizony alig ismernének egymásra. Nem értjük, hogy a *Julius Niger* mért nem mint *Svarcz Gyula* szerepel? Milyen kár, hogy a jó öreg *Hori Flakki* nem ismerte *Császár Gyulát*. Ezt még külön ódában éne- kelte volna meg mint a *Gusztli császárt*, és gyöngyön le is magyari- totta volna *Josephus Marcus*.

*

— *Csernus Gerő* f.-templomi tanár elegiája. —

Gróf Batthyány István emlékezete.

Oh! a komoly sors gyakran könnyelmű, feledékeny;
Lám fölemel, de hamar sújtva a földre terít.
Igy történt veled is, be korán, Batthyány barátunk!
Szép magatartásod, tiszta derült kebeled
Most is élembe ragyog; köztünk voltál Kalocsán, hol
Bízva szerettek a jó Jézusiták s tanulók.
Sok nagyot és jót fűztünk akkor büszke nevedhez;
Ám sorsod más lett; bék' veled iskola-társ!
Erre a »Temesvári Hrlp« szerkesztősége ezekkel a szavak-
kal serkenti további munkálkodásra a költőt: »Köszönet! Állan-
dóan kérjük becses közreműködését.« Következett is rá mindjárt
az alábbi:

Buzdítás

(A »Délibáb« szerkesztőségéhez.)

Ferde szokás kicsinyelni a gyermeki körbeni lételt;
Mert nagyok ám azok is, kik kicsinyek sziveit
Ős honi nyelven tiszta erény — szeretetre tanítják;
Ezt, ha megértették: érdemök el nem enyész.
Ily föladat vár rád most »közlönye déli vidékeknek«,
Bár tövis és konkoly, gáncs terem utaidon.
Éppen azért magyar és német, szerb és a románság
Gyermekeit magyarán érzeni, élni tanítsd!
Erre szülsz s a tanítók mély, nagy gondja kihasson;
Mert csak ez adna reményt arra, hogy ép a tanügy.
Csak lesz gondja rá a t. tanár urnak, hogy növendékeinek
megtiltja e lap olvasását. Hova lenne a szükséges tekintély!

*

— *Lábtó-stylus.* —

A kis Ballaghy Aladár »Ketskeméthy W. Péterről« írott monografiájában kicsi tülkéből ilyet harsogtat a 214. lapon:

»Hypothesisből indulva ki: elfogadom s alkalmazom a tör-
téneti vizsgálat terén is azon módszert, melynek a természetvizgá-
lat legnagyobb fölfedezéseit köszönheti. A föntebbi hypothesis föl-
állításával Sommer Goldschmidt vagy Schmidt Mihály életében
úgy szólván a történelmi matematika segélyével utolsó perczene-
téig egybevágó pontos időrendet állapíthatunk meg, mely egyuttal
próbaköve számításunk helyességének.« (»Ä grojsze Tekioh und ä
schwacher Bloss!« — mondaná erre a Ballaghy papa.)

*

— *Nyugtatvány.* —

3 frt 50 krról, mely összeget köszönettel vettem fel a Nana
lánya nyomásaért.

Gyoma Junius hó 25-én.

R. J.
nyomdász.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Mortadella. Elhullott a szalá-
misi csatában. Egye meg a légy! —
Mlnr. Se a képet, se a rajzot nem
vettük. Különböleg telegrammjában
épen csak a két vörös réz krajcárjába került volna a »kérem«
szó. — **Ulp.** Nem vált be. — **„Bukaresti Közlöny.“** Bizony
jobb volna, ne veszekednének egymással. Nem elég a perpat-
var itthon? A külföldön legalább szeresse magyar a magyart! —
R. E. Vig dolgok. Köszönet. — **V. S.** Szives viszonzásunkat. Kár
lett volna meg nem írni a megirtakat. — **H. L.** Jó lesz a nap-
tárba. — **U. S.** Nem tudunk eligazodni rajta. Kár az ügyes raj-
zért. — **Pcs.** Ha meg nem történt volna is igaz volna. — **F. M.**
Csak mentül sürűbben kérjük. Hogy a »P. Hrlap« jun. 6. »napí-
rend«-jében Széll *Kálmánt* teszi meg historikusnak, az furcsa. De
még furcsább lett volna, ha Széll *Farkast* teszi meg bankdirektor-
nak. Hogy Dolinay Gyula bácsi a nagyobb gyermekek számára
gyönyörű nagy könyvecskét ígér, az minden esetre merész össze-
keverése a dimenzióknak, amely azonban a nagy könyvecske tar-
talmának, sem kelendőségének nem fog megártani. — **„Eldoradó“.**
Csak szorgalomra mutat. — **F. M.** Meg is késtünk vele, korán is
volna még. — **P. L.** Kár hogy a rajz nem valami ípsének a torz-
képe. Ha gombostűre szúrni való apró nagyság akad arra fele, ne
sajnálja tőlünk. — **B. M.** Az intéző *politikai körökből* még
nem került le hozzánk a döntő vélemény. De nem fog késni. —
Srlj. Vesztély nélkül járó levélbeli közlekedésre mely utat ajánlja
nekünk? Egy kis mondani, — azaz kérni valónk volna. — **P. D.**
No! — **O. Z.** Kissé komoly is tán az ilyen hang hum. lapba. Csak
a vezérvers képezhet kivételt. — **Hng. Oktv.** Miért három pél-
dányát pazarolta ránk az »Ágneshez« irt ódának? Azt egyszer
elolvadni is elég annak megértésére, mennyivel különb lehet az a
hipokréne mint az, amire lelkesít. — **P. J.** Kitűnő. Hát ha még
egy héttel előbb kapjuk! — **H. K.** Fölösleges volt a telegramm. —
M. B. A Zichy Jenő hiveinek kalapján nem toll ékeskedett, hanem
havasi gyopár (Edelweiss), ami költőibb is a liba- és tyuktoll-
nál. De gazdaságosabb is, persze a csinált gyopár. Az élelmes
gróf a montur-magazin kimustrált fehér waffenrockjait magához
váltotta, s azokból nyiratta ki az ő párt-jelvényeit. Lám festőiség
és takarékoság milyen jól fér meg egy kalapon!

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.